

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. С., 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирина Р. Славчева

Членове: Ивайло П. Гев
Лилия М. Руневска

като разгледа докладваното от Ирина Р. Славчева Въззивно гражданско дело № 20221800500924 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 463 от ГПК.

Софийският окръжен съд е сезиран с жалба вх. № 02048/12.09.2022 год., подадена от И. Д. И. от гр. С., жалба вх. № 02049/12.09.2022 год., подадена от В. Р. Р. от гр. С., жалба вх. № 02050/12.09.2022 год., подадена от Е. К. М. от гр. К. и жалба вх. № 02051/12.09.2022 год., подадена от Г. М. Т., всички по описа на частен съдебен изпълнител рег. № 792 Г. Каримов с район на действие Софийски окръжен съд срещу разпределение по протокол от 15.08.2022 год. на сума в размер на 883 400 лева, постъпила от публична продажба на недвижим имот, находящ се в гр. К. и представляващ УПИ V в кв. 232 по плана на града с площ 7 217 кв.м. /поземлен имот с идентификатор 38978.900.7062 по кадастралната карта/, ведно с находящата се в него двуетажна сграда – „Предприятие за дамска конфекция“, собственост на ипотекарния длъжник „Е.Б.“ АД, гр. К. по изпълнително дело № 20137920400462 със страни: вискател „Х.“ ЕАД, гр. С., присъединен вискател Община К. и солидарни длъжници Г. М. Т., Е. К. М. и Ж. И.а Г..

В жалбата вх. № 02048/12.09.2022 год., подадена от И. Д. И. от гр. С., се твърди, че жалбоподателят е кредитор на Г. М. Т., „Е.Б.“ АД и Е. К. М., като въз основа на изпълнителен лист от 29.04.2021 год. по ч.гр.д. № 311/2021год. на КРС е образувано изп. дело № 20218480400750 на ЧСИ Росица Апостолова, по което въз основа на постановление от 12.10.2021 год. в Служба по вписвания-гр. К. в полза на вискателя е вписана възбрана върху имот, собственост на длъжника „Е.Б.“ АД, а именно – поземлен имот с

идентификатор 38978.900.7062 по кадастралната карта на гр. К., ведно с находящата се в него сграда с идентификатор 38978.900.7062.1. Въз основа на удостоверение по чл. 456, ал. 2 и 3 от ГПК от ГПК, издадено от ЧСИ Апостолова вискателят И. Д. И. поискал от ЧСИ с рег. № 792 Г. Каримов да бъде конституиран като присъединен вискател по изпълнително дело № 20137920400462, но получил отказ с мотива, че „Е.Б.“ АД не е страна – длъжник по изпълнителното дело. По същото дело била проведена публична продажба върху описания недвижим имот, като с протокол за разпределение от 15.08.2022 год. за купувач на имота е обявен вискателя „Х.“ ЕАД и е изготвено обжалваното разпределение на получената от публичната продажба сума. По делото жалбоподателят не бил уведомен за извършеното разпределение, за което узнал на 31.08.2022 год. Счита, че разпределението е неправилно, тъй като жалбоподателят не е участвал в изпълнителното дело като присъединен вискател, като неправилно съдебният изпълнител е отказал да го конституира. Счита, че „Х.“ ЕАД не е вискател с право на предпочитително удовлетворение по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД, тъй като вземането му е било обезпечено с договорна ипотека с н.а. № 74/дело № 831/15.10.2007 год. на нотариус с рег. № 103, вписан в служба по вписвания – гр. К. с вх. № 2256, акт № 144, т. 1, дело № 1942/15.10.2007 год. върху продажбата на публичната продажба и описан по-горе недвижим имот. С договорната ипотека е обезпечено вземането на „Х.“ ЕАД от „Е.“ ООД, като дружеството - длъжник е учредило ипотека върху собствен имот. „Е.“ ООД е заличен като търговец въз основа на влязло в сила решение № 83/22.05.2013 год. по т.д. № 10/2012 год. на СОС за прекратяване на производството по несъстоятелност срещу търговеца. Счита, че договорната ипотека, поради липса на предмет като акцесорна на главното вземане, следва да бъде заличена, при условие, че главното вземане е погасено на основание чл. 739 от ТЗ. Ипотеката не може да продължи да съществува, след като е погасено обезпеченото вземане, по арг. от чл. 150, ал. 1 от ЗЗД. Със заличаването на дружеството от търговския регистър, това юридическо лице престава да съществува като субект на правния мир и не може да бъде носител на права и задължения, а поради липсата на правоприменици възникналите преди заличаването му се погасяват. Сред тях е и задължението към кредиторите му, чието изпълнение е било обезпечено с процесната ипотека. Моли съда да отмени разпределението от 15.08.2022 год. и да задължи ЧСИ Г. Каримов да извърши ново разпределение по реда на ГПК.

Вискателят „Х.“ ЕАД оспорва жалбата на И. Д. И.. Сочи, че изп. дело № 20137920400462 е образувано от него срещу длъжниците „Е.“ ООД, Е. К. М., Г. М. Т. и Ж. И.а Г., като по това изпълнително дело няма длъжник „Е.Б.“ АД, а същото търпи изпълнение върху свой собствен имот, тъй като е придобит на основание aport от длъжника по делото „Е.“ ООД, извършен след вписана в полза на „Х.“ ЕАД договорна ипотека. Твърди също така, че с молба от 12.10.2021 год. жалбоподателят И. Д. И. е поискал да бъде присъединен като вискател единствено срещу „Е.Б.“ АД, какъвто длъжник по настоящото изпълнително производство няма. С оглед това счита, че ЧСИ Каримов правилно е отказал присъединяването му като вискател, поради което същият не следва да участва и в извършеното разпределение. Моли съда да остави жалбата без разглеждане, а ако прецени, че същата е допустима – да я отхвърли като неоснователна.

Длъжникът Е. М. оспорва жалбата на И. И.. Счита, че съдебният изпълнител правилно не е включил жалбоподателя в извършеното разпределение и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

В жалбата вх. № 02049/12.09.2022 год., подадена от В. Р. Р., се твърди, че неправилно не е призован за предявяване на разпределението. С разпореждане от 21.10.2021 год. съдебният изпълнител незаконосъобразно отменил свое предходно разпореждане /от 13.01.2014 год./ за конституирането му като присъединен вискател. Счита, че е следвало да бъде призован за предявяване на разпределението като присъединен вискател по реда на чл. 462, ал. 1 от ГПК, независимо от това дали вземането му ще бъде включено като привилегировано и дали ще бъде удовлетворено. Това е така, тъй като същият е кредитор с вписана възбрана върху имота, предмет на публичната продан по изп. дело № 462/2013 год., следователно е присъединен вискател по право, като поредността на вписаната възбрана е без значение за придобиване на това му качество, съгласно чл. 459 от ГПК. Сочи, че неправилно не е включен в извършеното разпределение и неговото вземане, произтичащо от уважен иск по чл. 135 от ЗЗД по отношение на недвижимия имот, който е продаден на публична продан, не е удовлетворено нито изцяло, нито частично. Моли съда да отмени разпределението и да върне делото на ЧСИ Каримов за извършването на ново разпределение, при което да бъдат призовани за предявяване всички присъединени вискатели, както и да бъде обосновано удовлетворяването на вземанията на някои вискатели и неудовлетворяването на вземанията на други вискатели, ако постъпилата от публичната продан сума не е достатъчна за удовлетворяването на всички.

Вискателят „Х.“ ЕАД оспорва жалбата на В. Р..

И. Д. И. оспорва жалбата на В. Р..

Длъжниците Г. Т. и Е. М. оспорват жалбата на В. Р..

Подадени са и жалба вх. № 02050/12.09.2022 год. от Е. К. М. от гр. К. и жалба вх. № 02051/12.09.2022 год. от Г. М. Т. срещу разпределението. Считат, че „Х.“ ЕАД не е вискател с право на предпочтително удовлетворение по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД, тъй като вземането му е било обезпечено с договорна ипотека с н.а. № 74/дело № 831/15.10.2007 год. на нотариус с рег. № 103, вписан в служба по вписвания – гр. К. с вх. № 2256, акт № 144, т. 1, дело № 1942/15.10.2007 год. върху продадения на публичната продан и описан по-горе недвижим имот. С договорната ипотека е обезпечено вземането на „Х.“ ЕАД от „Е.“ ООД, като дружеството - длъжник е учредило ипотека върху собствен имот. „Е.“ ООД е заличен като търговец въз основа на влязло в сила решение № 83/22.05.2013 год. по т.д. № 10/2012 год. на СОС за прекратяване на производството по несъстоятелност срещу търговеца. Счита, че договорната ипотека, поради липса на предмет като акцесорна на главното вземане, следва да бъде заличена, при условие, че главното вземане е погасено на основание чл. 739 от ТЗ. Ипотеката не може да продължи да съществува, след като е погасено обезпеченото вземане, по арг. от чл. 150, ал. 1 от ЗЗД. Със заличаването на дружеството от търговския регистър, това юридическо лице престава да съществува като субект на правния мир и не може да бъде носител на права и задължения, а поради липсата

на правоприменители възникналите преди заличаването му се погасяват. Сред тях е и задължението към кредиторите му, чието изпълнение е било обезпечено с процесната ипотека. Моли съда да отмени разпределението от 15.08.2022 год.

Взискателят оспорва жалбите. Сочи, че към момента на учредяване на ипотека върху горепосочения имот същият е бил собственост на „Е.“ ООД, но към момента на извършване на публичната продажба имотът със следващите го тежести е собственост на ипотекарния длъжник „Е.Б.“ АД /а не на заличения търговец/, като същият търпи изпълнение върху свой собствен недвижим имот, тъй като е придобит на основание апорт от длъжника по делото „Е.“ ООД, извършен след вписана в полза на „Х.“ ЕАД договорна ипотека. Поради това и доводите на жалбоподателите, черпени от разпоредбата на чл. 739 от ТЗ, се явяват ирелевантни за правилността и законосъобразността на обжалваното разпределение.

И. Д. И. не оспорва подадената от Е. М. жалба.

Със съпроводително писмо ЧСИ е изпратил жалбите и препис от изпълнителното дело на СОС, като е изложил на осн. чл.436, ал.3 от ГПК мотиви по обжалваното действие.

Софийски окръжен съд, като обсъди данните в изпълнителното дело и представените от страните доказателства във връзка с изложените в жалбата доводи, намери следното :

Производството по изпълнителното дело е образувано по молба на „Х.“ АД на основание изп. лист от 18.07.2011 год., издаден въз основа на решение по ч.гр.д. № 538/2011 год. по описа на КРС, с което „Е.“ ООД, гр. К., Е. К. М., Г. М. Т. и Ж. И.а Г. са осъдени да заплатят солидарно на „Х.“ АД сумата 3 000 евро, ведно със законната лихва от 14.07.2011 год. до окончателното изплащане и разноси. Образувано е изп. дело № 20118640400313/2011 год. по описа на ЧСИ Недялков, по което взискателят е поискал принудителното изпълнение да бъде насочено към недвижимото имущество на всеки от длъжниците, както и върху описания по-горе недвижим имот, собственост на ипотекарния длъжник „Е.“ ООД, съгласно нотариален акт за договорна ипотека № 74, дело № 831/2007 год. на нотариус с рег. № 103, вписан в СВ-гр.К. с вх. № 2256/15.10.2007 год. Имотът е бил предмет на обезпечение по договорна ипотека в полза на взискателя „Х.“ АД, след което е апортиран от ипотекарния длъжник „Е.“ ООД в имуществото на „Е.Б.“ АД. По отношение на процесния имот на 12.07.2013 год. под № 87, т. 1, вх. рег. № 995 е вписана в Службата по вписвания – гр. К. възбрана по партидата на третото лице „Е.Б.“ АД в полза на „Х.“ АД. По молба от 14.11.2013 год. на „Х.“ АД и след разпореждане на ЧСИ Недялков за самоотвод, изп. дело № 313/2011 год. е изпратено за продължаване на производството от ЧСИ Г. Каримов, като е преобразувано под № 20137920400462. С протокол от 28.07.2021 год. ЧСИ изнесъл на публична продажба описания недвижим имот, собственост на „Е.Б.“ АД за удовлетворяване вземането на взискателя „Х.“ АД. С молба вх. № 04128/12.10.2021 год. И. Д. И. е поискал да бъде конституиран в качеството си на присъединен взискател по изпълнителното дело срещу „Е.Б.“ АД въз основа на удостоверение по чл. 456, ал. 2 и 3 от ГПК, издадено от ЧСИ Росица Апостолова, от което се установява, че И. има вземане към солидарните длъжници „Е.Б.“ АД, Е. М. и Г. Т. С разпореждане от 13.10.2021 год. ЧСИ

Каримов отказал да конституира И. И. като вискател по изпълнителното дело, тъй като по него изпълнението е насочено срещу имущество на „Е.Б.“ АД, но не в качеството на длъжник, а в качеството на приобретател на имот на ипотекарния длъжник Посочил е, че изп. дело № 20218480400750 по описа на ЧСИ Апостолова, по което вискател е жалбоподателят, е за негово вземане срещу „Е.Б.“ АД в качеството му на длъжник. Тъй като последното не е длъжник по изп. дело № 20137920400462, не е удовлетворена и молбата на И. И. за конституирането му като присъединен вискател по това дело. По молба вх. № 00051 от 08.01.2014 год. на В. Р. Р. и на основание чл. 459, ал. 1 от ГПК с разпореждане от 13.01.2014 год. съдебният изпълнител е конституирал като страна – присъединен вискател жалбоподателя В. Р. относно вземането му, визирано в представеното по делото удостоверение изх. № 00141/06.01.2014 год., издадено от ЧСИ Дангова с рег. № 793 по изп. дело № 9/2012 год. срещу „Т.“ ООД, по отношение на който има уважен иск по чл. 135, ал. 1 от ЗЗД, като имуществото, предмет на обявените за недействителни сделки, вече е собственост на „Е.Б.“ АД, придобито чрез „апорт на ипотекано имущество“ от „Е.“ ООД и което е предмет на принудително изпълнение за удовлетворяване вземането на вискателя „Х.“ АД. Видно от представеното удостоверение от ЧСИ Дангова, на 29.03.2012 год. по изп. дело № 9/2012 год. е вписана възбрана под № 55, том 1, вх.р. № 326 в Служба по вписвания-гр. К. в полза на В. Р. по отношение на няколко имота, собственост на „Е.“ ООД, един от които е и недвижимият имот, предмет на публична продажба по настоящото изпълнително дело. Поради обстоятелството, че по изп. дело № 9/2012 год. длъжник е „Т.“ ООД, а по настоящото изп. дело длъжници са „Е.“ ООД /в момента „заличен търговец“/, Е. М., Г. Т. и Ж. Г., ЧСИ Каримов е приел, че присъединяването на вискателя В. Р. не следва да се извърши по молба на това лице, а е налице присъединяване по право, съгласно чл. 459, ал. 1 от ГПК, с оглед наличието към онзи момент на процесуалните предпоставки за това, основната от които е „наличието на обезпечение чрез налагане на възбрана“. Възбраната върху процесния имот в полза на В. Р. е вписана на 29.03.2012 год., т.е. преди възбраната, вписана в полза на вискателя „Х.“ АД. /от 12.07.2013 год./. По молба от 23.12.2015 год. на В. Р. изпълнително дело № 9/2012 год. е изпратено за продължаване на изпълнителните действия на ЧСИ Стоян Лазаров, където е преобразувано като изп. дело № 20/2016 год. След отправено запитване до ЧСИ Стоян Лазаров относно актуалния размер на вземането на вискателя В. Р. ЧСИ Каримов установил, че изп.д. № 20/2016 год. е прекратено, след което е вдигната и наложената възбрана № 55, т. 1, вх. рег. № 326/29.03.2012 год. на СВ-гр. К.. Впоследствие е образувано ново изп. дело № 455/2019 год. със същите страни – В. Р. вискател и „Т. – в несъстоятелност“ ЕООД, длъжник, като на 27.10.2021 год. по това дело е вписана нова възбрана в полза на В. Р.. С молба от 28.10.2021 год. В. Р. е отправил отново искане да бъде конституиран като присъединен вискател „по право“ по изп. дело № 462/2013 год. по описа на ЧСИ Г. Каримов, но получил отказ с мотива, че в този случай не са налице предпоставките за „присъединяване по право“. Разпределението на получената от публичната продажба сума е извършено без участието на И. Д. И. и В. Р. Р..

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбите, подадени от И. Д. И. и В. Р. Р. са допустими. Това е така, тъй като разпределението е предявено на 30.08.2022 год., за когато обаче не са призовани жалбоподателите, като същите не са уведомени за обжалваното действие. Следователно не е започнал да тече и срокът за обжалване на разпределението. Видно от определение № 379 от 02.12.2021 год. по ч.гр.д. № 813/2021 год. на СОС, И. И. е обжалвал разпореждането от 13.10.2021 год., с което ЧСИ с рег. № 792 е оставил без уважение молбата му за присъединяване като вискател на длъжника „Е.Б.“ АД, а В. Р. е обжалвал разпореждането от 28.10.2021 год., с което също е оставена без уважение молбата му за присъединяване като вискател по изп. дело № 462/2013 год. С това определение на СОС е прието, че отказът за признаване качеството на жалбоподателите на присъединени вискатели не представлява отказ да се образува изпълнително дело или отказ за извършване на конкретно изпълнително действие, който да подлежи на самостоятелно обжалване, поради което жалбите са оставени без разглеждане, като е посочено, че преценката на съдебния изпълнител за това кои лица имат качеството на кредитори по чл. 456, ал. 1 от ГПК и чл. 459, ал. 1 и ал. 2 от ГПК подлежи на съдебен контрол при упражнено право на жалба срещу извършеното разпределение на постъпления от осъществен изпълнителен способ /чл. 460 от ГПК/. С оглед това и настоящите жалби са допустими.

Разгледана по същество, жалбата на И. Д. И. е основателна.

Присъединяването на кредитори като институт на изпълнителния процес за изпълнение на парични притезания бива два вида: по искане на кредитор /чл. 456 от ГПК/ въз основа на молба, придружена с изпълнителен лист /или удостоверение, че изпълнителният лист е приложен към друго изпълнително дело/ и по право, в който случай съдебният изпълнител е длъжен служебно да вземе предвид вземанията на определена категория кредитори, като отдели суми за тяхното удовлетворяване. Такива кредитори са държавата за дължимите ѝ публични вземания – чл. 458 от ГПК; кредиторите, чиито вземания са обезпечени чрез налагане на заповест или възбрана върху предмета на изпълнението, започнато от друг кредитор – чл. 459, ал. 1 от ГПК, както и ипотечарният и заложенният кредитор и кредиторът с право на задържане, когато изпълнението е насочено върху ипотекирания имот или заложената вещ – чл. 459, ал. 2 от ГПК. Последствията от присъединяването се изразяват в това, че присъединеният кредитор става страна в изпълнителния процес и има съгласно чл. 457, ал. 1 от ГПК същите права, както и първоначалният вискател, като извършените до присъединяването изпълнителни действия ползват и него. Логиката на чл. 457 от ГПК е в изпълнителното производство първоначалният вискател и присъединените кредитори да се приравнят в правата, включително и по отношение действието на вписаните възбрани, и да направи непротивопоставими по отношение на тях извършените от длъжника разпореждания от момента на най-рано вписаната възбрана, а не от момента на вписване на възбрана по реда на чл. 483 от ГПК от първоначалния вискател. С присъединяването на кредитор възниква задължение за съдебния изпълнител да постанови разпределение на постъпленията по делото съобразно реда на чл. 460 от ГПК, като най-напред отдели суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочитително удовлетворение, а

остатъкът се разпредели между другите вземания по съразмерност. Придобий.ето на качеството на присъединен кредитор не е в зависимост от наличието или липсата на постановление на съдебния изпълнител за конституиране на дадено лице като присъединен вискател, а от това дали то отговаря на предвидените в процесуалния закон изисквания за присъединяването.

От събраните по делото доказателства е установено, че жалбоподателят И. Д. отговаря на изискванията да бъде присъединен вискател по делото по ГПК. Това е така, тъй като с постановление по изп. дело № 20218480400750 на ЧСИ Росица Апостолова на 12.10.2021 год. в Служба по вписвания-гр. К. в полза на вискателя е вписана възбрана върху описания по-горе поземлен имот имот, собственост на „Е.Б.“ АД, като върху същия имот е насочено изпълнението и по настоящото изпълнително дело. Следователно жалбоподателят като кредитор с вписана възбрана върху имота, предмет на публичната продан по изп. дело № 462/2013 год., има право да се присъедини като вискател по делото въз основа на подадената от него молба до съдебния изпълнител /чл. 459, ал. 1 от ГПК и т. 5 от ТР № 2/26.06.2015 год. по т.д. № 2/2013 год. на ОСГТК/. Изпълнението по настоящото изпълнително дело е насочено върху предмета на обезпечението, което е достатъчно условие за наличието на интерес от присъединяването на вискателя, като законът не предвижда като изискване длъжникът на присъединеният вискател да има качеството на длъжник и по изпълнителното дело, по което се иска присъединяването. Следователно, жалбоподателят е следвало да участва в разпределението, като въпросът за поредността на вписванията и за това дали вземането му се ползва с право на предпочтително удовлетворение ще се реши с негово участие при новото разпределение.

Съдът намира за неоснователни останалите оплаквания в подадената от И. Д. И. жалба срещу разпределението по въпроса дали „Х.“ ЕАД е вискател с право на предпочтително удовлетворение по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД, с оглед заличаването на „Е.“ ООД като търговец след проведеното производство по несъстоятелност и доводите, че ипотечното право не съществува поради погасяване на главното вземане на основание чл. 739 от ТЗ. Оспорване вземането на вискателя, основаващо се на факти и обстоятелства, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, се извършва по реда на чл. 439 от ГПК с предявяването на отрицателен установителен иск, а не в производството по обжалване действията на съдебния изпълнител.

По жалбата на В. Р. Р. съдът намира следното:

Жалбата е основателна:

Установи се, че след образуването на изп. дело № 455/2019 год. със страни – В. Р. вискател и „Т. – в несъстоятелност“ ЕООД, длъжник, на 27.10.2021 год. е вписана нова възбрана в полза на В. Р. /след заличаване на предходна възбрана № 55, т. 1, вх. рег. № 326/29.03.2012 год. на СВ-гр. К./ върху имота, предмет на публичната продан по настоящото дело. С молба от 28.10.2021 год. В. Р. е отправил отново искане да бъде конституиран като присъединен вискател по изп. дело № 462/2013 год. по описа на ЧСИ Г. Каримов. Когато

изпълнението е насочено върху недвижим имот, присъединени по право са тези взыскатели, чиято възбрана е вписана преди насочването на изпълнението от конкуриращия взыскател върху имота чрез вписването на възбрана. В тези случаи и без нарочна молба съществува задължение на съдебния изпълнител, осъществяващ публичната продажба на възбранен имот, да уведоми взыскателите с предходни наложени възбрани за насочването на изпълнението, за насочването на описа и продажбата, както и за разпределението, т.е. без да е необходимо подаването на молба от тези взыскатели. В случая безспорно новата възбрана в полза на В. Р. е вписана на 27.10.2021 год., т.е. след насочването на изпълнението върху процесния имот от „Х.“ АД, поради което за съдебния изпълнител не е съществувало задължение служебно да конституира лицето като присъединен взыскател по право. По делото обаче е подадена нарочна молба, в която взыскателят е посочил, че иска да се присъедини като взыскател по образуването пред ЧСИ Каримов изпълнително производство. След като има надлежно подадена молба, без значение е посоченото в нея основание /дали присъединяването е „по право“ или не е въпрос за преценка от съдебния изпълнител/. По изложените по-горе съображения кредиторите, чиито вземания са обезпечени чрез налагане на заповест или възбрана върху предмета на изпълнението, започнато от друг кредитор – чл. 459, ал. 1 от ГПК, имат право да се присъединят по изпълнителното дело, когато изпълнението е насочено върху ипотекирания имот или заложената вещ – чл. 459, ал. 2 от ГПК. Следователно жалбоподателят като кредитор с вписана възбрана върху имота, предмет на публичната продажба по изп. дело № 462/2013 год., има право да се присъедини като взыскател по делото въз основа на подадената от него молба до съдебния изпълнител /чл. 459, ал. 1 от ГПК и т. 5 от ТР № 2/26.06.2015 год. по т.д. № 2/2013 год. на ОСГТК/. Следователно, жалбоподателят В. Р. също е следвало да участва в разпределението, като въпросът за поредността на вписванията и за това дали вземането му се ползва с право на предпочитително удовлетворение ще се реши с негово участие при новото разпределение.

По жалбите, подадени от Е. К. М. и Г. М. Т., съдът намира следното:

Жалбите са допустими, като подадени от надлежни страни в законоустановения срок по чл. 462, ал. 2 от ГПК.

Разгледани по същество, жалбите са неоснователни по следните съображения:

Към момента на учредяване на ипотека върху горепосочения имот в полза на „Х.“ АД същият е бил собственост на „Е.“ ООД, но към момента на извършване на публичната продажба имотът със следващите го тежести е собственост на ипотекарния длъжник „Е.Б.“ АД /а не на заличения търговец/, като същият търпи изпълнение върху свой собствен недвижим имот, тъй като е придобит на основание апорт от длъжника по делото „Е.“ ООД, извършен след вписана в полза на „Х.“ ЕАД договорна ипотека. Поради това и доводите на жалбоподателите, черпени от разпоредбата на чл. 739 от ТЗ, се явяват ирелевантни за правилността и законосъобразността на обжалваното разпределение. Освен това жалбоподателите – длъжници оспорват съществуването на самото вземане на взыскателя „Х.“ АД, което е обективизирано в цитираните по-горе изпълнителни листа, въз основа на които е образувано изпълнителното производство № 462/2013 год., като считат, че

вземането е погасено, на основание чл. 739, ал. 1 от ТЗ, а така също и поради заличаване от търговския регистър на самото юридическо лице „Е.“ ООД, което е един от осъдените солидарни длъжници, без правоприменик. Жалбоподателите считат, че с погасяване на основното вземане спрямо „Е.“ ООД е погасено и акцесорното ипотечно право на вискателя, от което той черпи привилегията си по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД. Доводите на жалбоподателите са неоснователни. Оспорване вземането на вискателя, основаващо се на факти и обстоятелства, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, се извършва по реда на чл. 439 от ГПК с предявяването на отрицателен установителен иск, а не по реда на чл. 435 и сл. от ГПК.

С оглед на гореизложеното, обжалваното разпределение, извършено от съдебния изпълнител, е незаконосъобразно и следва да бъде отменено по жалбата вх. № 02048/12.09.2022 год., подадена от И. Д. И. и жалбата вх. № 02049/12.09.2022 год., подадена от В. Р. Р., след което делото да се върне на ЧСИ Г. Каримов с рег. № 792 за извършването на ново разпределение, при което да бъдат призовани за предявяване всички присъединени вискатели, както и да бъде обосновано удовлетворяването/неудовлетворяването на вземанията на всеки вискател по реда на чл. 460 от ГПК. Това разрешение съответства на указанията, дадени в т. 2 от Тълкувателно решение № 2 от 22.11.2022 г. на ВКС по т. д. № 2/2021 г., ОСГТК, според които окръжният съд, след отмяна на обжалваното пред него разпределение, връща делото на съдебния изпълнител за изготвяне на ново разпределение, когато липсва достатъчна конкретизация на вземанията /в случая не са събрани всички необходими доказателства за вземанията на жалбоподателите - присъединени вискатели/.

Следва да бъдат оставени без уважение жалба вх. № 02050/12.09.2022 год., подадена от Е. К. М. и жалба вх. № 02051/12.09.2022 год., подадена от Г. М. Т., като неоснователни.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба вх. № 02048/12.09.2022 год., подадена от И. Д. И. и жалба вх. № 02049/12.09.2022 год., подадена от В. Р. Р., двете по описа на ЧСИ Г. Каримов с рег. № 792, извършеното РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ по протокол от 15.08.2022 год. на сума в размер на 883 400 лева, постъпила от публична продажба на недвижим имот, находящ се в гр. К. и представляващ УПИ V в кв. 232 по плана на града с площ 7 217 кв.м. /поземлен имот с идентификатор 38978.900.7062 по кадастралната карта/, ведно с находящата се в него двуетажна сграда – „Предприятие за дамска конфекция“, собственост на ипотечния длъжник „Е.Б.“ АД, гр. К. по изпълнително дело № 20137920400462 със страни: вискател „Х.“ ЕАД, гр. С., присъединен вискател Община К. и солидарни длъжници Г. М. Т., Е. К. М. и Ж. И.а Г., като **ВРЪЩА** делото на ЧСИ рег. № 792 с район на действие Софийски окръжен съд за извършване на ново разпределение, при което да бъдат призовани за предявяване всички присъединени вискатели, както и да бъде обосновано

удовлетворяването/неудовлетворяването на вземанията на всеки взискател по реда на чл. 460 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 02050/12.09.2022 год., подадена от Е. К. М. и жалба вх. № 02051/12.09.2022 год., подадена от Г. М. Т. , двете по описа на частен съдебен изпълнител рег. № 792 Г. Каримов с район на действие Софийски окръжен съд срещу разпределение по протокол от 15.08.2022 год. по изпълнително дело № 20137920400462, като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Решението може да се обжалва в едноседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски апелативен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____